

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod. Ettenheim-Münster 226

**Endel, Roman
Majer, Ferdinand
[s.l.], 1731-1732**

Quaestio 2a

[urn:nbn:de:bsz:31-120354](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-120354)

Inuestigatio 2^a.
Infitio De Actibus

Infitum actu fit possibile naturaliter
vel Supernaturaliter.

Indivisibile Infitum in sensu lato vocatur illud
quod non habet finem, et dicitur in univocum et N. 264us.
agitur, inus est, quod non habet finem, quod in actu
fines, veluti si daretur linea infinita, qua posset
linea terminari finem punctum. posterius est, quod
non habet finem, nec in actu finem. Longe dupliciter
modo fieri potest, inus ob finem et inus, quod
excludit omnes in quatuor generibus. Inus
Sed Deus est infinitus agitur. 2°. inus fieri ob finem
inus, si inus dicitur infinitus agitur, inus
inus, quod fit indivisibile inus et finem caret. in
inus, aliter inus et inus 2°. inus actu
illud est, quod inus, quod actu habet nullis finem
inus, agitur et inus, qui inus inus plenitudine
nullis contradicere finem in se actu quales inus.
inus vero inus est inus, quod inus, quod actu
habet, aliquo quidam inus claudere finem, inus
inus finem et quovis alio inus et inus inus
in inus carere inus quod inus inus inus
habet inus finem inus inus alio et inus non
inus inus inus in inus finem inus alio inus
inus inus. Inus actu vocatur inus naturaliter
inus vero inus inus inus, quod inus inus
inus inus inus inus inus inus inus.

longo vero meategorena trig. v. ois. nuly
ut qd plud et ead odito affiant adendo plies
categorienatua, si etn. plud infinitu actu, est
fita et sine odito infinitu.

N. 2. 69 Quidro. Et naaete, dari infinitu in ptea, orans
in ptea. In ptea, qd nuy, iqua naaete. In ptea
proudy si in ptea infinitu ptea, hnd, di ptea
tylotu. In ptea, qd nuy, iqua naaete. In ptea
in ptea, qd nuy, iqua naaete. In ptea, qd nuy, iqua naaete.
erunt infinita
in ptea, qd nuy, iqua naaete. In ptea, qd nuy, iqua naaete.
erunt alia, et alia futura, et si erunt ptea
et in ptea infinita.

N. 2. 70 Quidro. dupliciter Deo ad extra agere, p
ipso ex ptea et lege ordinaria, 2. ex ptea
et lege extraordinaria, sive ex ptea absoluta
ex ptea ordinaria agit, id est extra plud et quid
secundum ordinem agit, ex ptea a extra ordinaria
qd ptea s. qd ptea s. supra solud reud ordinu
operat, et si odito sua ptea absoluta, qd
ptea modo maxime agit ut oprens, et absolutu
reud Dng. huius Dng sua ptea absoluta ordi p
quan mndant qd ptea. iam qd cum supponat
qdm naal; tuncna notnd dari ens in creatu
actu infinitu reud Deu oprens A. Istas hnd qd
de ente creato, utru plies naaetes dnt, p
dari ptea uia aliqua actu et ptea infinita,
v utru ptea talis ex Dng ptea extraordinaria
et absoluta dari n ptea ptea cuius replatiore

N. 2. 70 Duo sic ne dats ne dari. Et naaete infinitu
actu, utraqs pars qd nuy, iqua naaete. In ptea
minim Analagora. Xenophlora. In ptea
ex raote ptea, qd nuy, iqua naaete. In ptea, qd nuy, iqua naaete.
ois uia naaete ptea, qd nuy, iqua naaete. In ptea, qd nuy, iqua naaete.

S' auidens, sed nulla datur p' d'ari p' naaerem. *Sp'aa*
 creata, et non est p' d'ari p' naaerem, neq' auidens actu
 et p' d'ari p' naaerem q' d'ari p' naaerem. *Sp'aa*
 d'ari p' naaerem. *Sp'aa* creata actu infinita, s' e' actu
 infinita in sua e'p'ea s' in suis actib' q' reu'nd' p' d'ari,
 q' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* creata actu infinita, s' e' actu
 infinita, o'is em' *Sp'aa* creata, qua' in sua e'p'ea
 naaerem infinita. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem sua in p' d'ari
Sp'aa col'orare, et ata q' d'ari p' naaerem et d'ari p' naaerem
 velut in *Sp'aa* ex quib' *Sp'aa* d'ari p' naaerem, ut
 alq'd in d'ari p' naaerem p' d'ari p' naaerem, genere q' d'ari
 debet, et d'ari p' naaerem, nisi p' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem q' d'ari
 p' d'ari p' naaerem em' n' p' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem
 p' d'ari p' naaerem et limites, q' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* creata,
 quo naaerem datur s' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem
 genere et d'ari p' naaerem s' e'p'ea p' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem
 p' d'ari p' naaerem, quib' p' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem ad
 actus n' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem, unde
 ad mod' entis, qui s' in p' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem,
 p' d'ari p' naaerem, o'is naaerem p' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem, quo
 n' d'ari p' naaerem entis mod' in e'p'ea. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem,
 sed ad illu' p' d'ari p' naaerem, qu' humana naaerem p' d'ari p' naaerem,
 q' d'ari p' naaerem, adeoq' eum n' miludis. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem, *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem,
 a' in bove requirit. p' d'ari p' naaerem et d'ari p' naaerem
 limitari naaerem sive p' d'ari p' naaerem q' d'ari p' naaerem, nulla
 itaq' naaerem datur a' em' d'ari p' naaerem *Sp'aa*
 creata, qua' in sua e'p'ea s' actu infinita.
 Ex quo exte' inferitur nullu' d'ari p' naaerem de p' d'ari p' naaerem a' em'
 d'ari p' naaerem auidens actu infinitu', q' d'ari p' naaerem, q' d'ari p' naaerem,
 s' naaerem datur, s' d'ari p' naaerem. *Sp'aa* p' d'ari p' naaerem, in
 qua accipit p' d'ari p' naaerem et comensurari, p' d'ari p' naaerem
 p' d'ari p' naaerem creata quo datur s' d'ari p' naaerem p' d'ari p' naaerem
 p' d'ari p' naaerem auidens actu finit' eris.

Q. 271

Duo 2°. Nulla crea² in² crea² actu infinita et in
ex Dei extraordinaria et absoluta p²ea d²ari p²o
ita des²ere p²o et p²o cum d²o d²o. 1° d²o. 2° d²o
1° 2°. Cui² r²o² d²o. 2° d²o. quod actu in aliquo genere
infinita est. debet ee eo in genere actu infinita
p²o. sed nulla crea² et in² ex Dei p²ea absoluta
d²ari p²o. qua in genere. seu in r²o² e² p²ea fit actu
infinita p²o. q² d²o. n² e² clara p²o. in p²o
in actualitate p²o. q² infinite p²o. h²o
infinita actu² necess²o. sed nulla crea² et in² ex
Dei extra² p²ea d²ari p²o. qua in e² p²ea fit actu
et p²ea infinite actu². q² d²o. Cui² n² p²o q²
admiss²o. Frigori requir² ee infinite calid²o. ita
q² admiss²o p²ea requir² ee infinite actu². sed
nulla crea² et in² ex Dei extraordinaria et absoluta
Dei p²ea d²ari p²o. cui² e² p²ea p²o n² admiss²o.
q² d²o quid² p²o e² p²o. ut eius e² p²ea fit
actu² p²o null² admiss²o p²ea. q² d²o.

Act²o. crea² qua genere q² et p²ea n² actu in
finita. sed pot² actu finita. ut in p²o gl²o
p²o p²o. atque nulla crea² et in² ex Dei
extraordinaria et absoluta p²ea d²ari p²o. cui² e² p²ea
n² q² genere et p²ea. si d²o. q² nulla n² e²
p²ea humana d²ari p²o. qua n² q² a²l² et r²o².
nulla n² e² p²ea d²ari p²o. qua n² q² a²l²
a²l² et r²o². et ita de ceteris. q² d²o.

Solutio obiois.

Q. 272

Obiois q² gl²o. d²o. 1° d²o. 2° d²o. 1° d²o. 2° d²o.
si d²o. q² magnitudinem infinitum. et si
n² alq² a²l² infinitum. n² id² e² in² crea²
infinitum. q² ex mente d²o. 1° d²o. 2° d²o. alq²
creata e² in² alq² a²l² infinita. h²o p²o p²o
in² crea².

Quod necesse non est, ut quod in parte infinita est, per
 omni modo simul et obtine carere, et fieri actu per
 infinitum. Sufficit enim in actu carere in parte
 infinita, et sufficit in infinitum a seque.

placit ad quod ca. x. c. Dagem cum casu naturalibus
 accurrens a uonodas sua virtute infinita finita
 virtute virtuti, adeoque cum ipsis effectibus finitum producit.
 Sed a dicto virtute infinita virtute virtute non potest
 inducere effectum actu infinitum, sed solum virtute est, si
 virtus infinita finita per non accidet.

Ad id ad quod partes proportionales quoniam quod partes
 tunc solum infinitas aliter quod partes infinitas. Quod partes
 proportionales quoniam non censetur actu virtute infinita, censetur
 hac ratio, quod si actu unita, et existens quod unita, eandemque
 quoniam existens, sed hac ratio non tenet, quod non potest
 in parte. Si enim in quoniam partes aliqua actu infinita
 censetur actu unita, et existens quod unita, eandemque
 quoniam existens, nihilominus quoniam infinita actu
 virtute, quod quoniam partes proportionales in quoniam finitum
 actu unita quod unita quoniam existens existens. In hoc
 nihil habebis, quod minus finitum actu infinita. Quod
 partes proportionales in quoniam ex duplici ratio non potest
 dici actu infinita. In ratio est, quod non dicitur exteores,
 virtus et ad se ipsas. In ratio est, quod non finitum virtute actu
 separata, et existens simul quod unita eandemque
 quoniam existens. Licet a se in quoniam partes aliqua
 censetur actu infinita, et non censetur actu unita, accidet
 unita eandemque existens quoniam existens, in hoc non
 exteores virtus ad se ipsas, quod omnia non includeret
 in alia. Hinc quod ipse exteores infinitum multiplex
 licet exteores virtute magnitudine actu et partes
 infinita.

Ad 6. 2° *n. n. a* licet em reā ex parte or̄ta
 forma nulla involvat q̄dā, q̄ā Roma p̄ca
 ē artū p̄tē infinita, attand q̄ā ex parte s̄i
 manifesta q̄dā ingoriat, q̄ā illa reā. h̄es
 q̄stare genere et p̄ca n̄s probatū est, p̄p
 p̄mōs de s̄is h̄e h̄e. quoad autē. p̄ h̄e
 repleō, s̄. d̄torid̄ ibi et alijs in h̄is existimāse
 probatū ē sentēā aserendū. Sed p̄e infinita
 artū d̄gere, sentēā ā oppositā q̄ certā et
 p̄latē. In s̄is n̄ p̄p̄e. n̄llinḡ d̄m̄ suff̄, a
 n̄. n̄. y. d̄ n̄es p̄am ultimā. In s̄eā in d̄uare
 h̄eritū, et eandē varijs r̄atibz ostendit

Ad 6. 2° 2° *n. n. n* fuit em h̄es p̄ca d̄p̄s̄
 facta et m̄p̄dēns. requis̄ em d̄gere estū n̄
 factū et m̄p̄dēns, ita et̄m h̄es p̄ artū infinita
 p̄dēō em estū artū infinitū d̄gere n̄ p̄, q̄
 infinitas artū et m̄p̄ca, s̄. p̄p̄eōs p̄p̄eōs
 q̄nientes: ut q̄ p̄ca d̄p̄s̄ p̄ artū infinita
 d̄p̄s̄, q̄ p̄ōs estū infinitū m̄categorētiē
 d̄gere, id ē. At p̄ōs estū p̄p̄eōs et p̄p̄eōs
 in infinitū d̄gere, ita, ut eius p̄ca agm̄p̄ō
 ex launō. q̄ ad q̄ h̄o, h̄oīs ad d̄s ap̄eō in
 d̄p̄e et h̄o: q̄ q̄ō maior ē p̄ca agēns,
 h̄o maior estū p̄p̄eōs d̄es p̄e d̄ere, n̄ d̄
 in p̄p̄eōs et repugnantē, q̄lis ē estū artū in
 finitū.

Ad 6. 2° 3° *n. n. n* nego sup̄positū arḡt, sup̄ponit quippe idē
 creat̄ a deo, d̄libiles ēē alq̄m̄ p̄ca, qua
 p̄eōe deus d̄gere n̄ p̄s, et qua p̄ca ex launō et
 or̄tēā d̄vina, q̄ō q̄ō repugnat. *nee d̄cas.* D̄q̄ p̄
 h̄e h̄e in imperiū, s̄as p̄ca reā, q̄m̄ p̄p̄eōs d̄gere
 p̄dēō em reas q̄ deus p̄s h̄e d̄re in reas autē
 q̄ d̄re, p̄p̄eōs, deo quippe h̄e imperant, nulla obediē
 reas, cum̄ inter reas a deo d̄libiles nulla p̄s p̄ca

ad infinitum, potest et potest in infinitum ab illo p[ro]p[ri]o
 ad id q[uo]d na. Si eni[m] potest Des infinitum actu Aglor
 p[ro]p[ri]o, potest et[m] colere et simul infinitum actu
 potest infinitum actu t[er]m[in]e et generaliter de infinitum
 actu in o[mn]i genere et in o[mn]i p[ar]te aduere, quo tanto
 nihil potest ulterius Roma op[er]a, qua p[ro]p[ri]a ex
 p[ro]p[ri]a. Dei est, p[ro]p[ri]a tenel ura Agila
 p[ro]p[ri]a aduere, em n[on] ex laurito p[ro]p[ri]a Roma
 op[er]a, q[uo]d p[ro]p[ri]a q[uo]vis, p[ro]p[ri]a q[uo]vis, p[ro]p[ri]a q[uo]vis
 Des nihil potest ulterius, n[on] em ex laurito Roma
 op[er]a, nam uero p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a em Roma p[ro]p[ri]a
 n[on] minuit, q[uo]d p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a in infinitum p[ro]p[ri]a
 Cies Deus p[ro]p[ri]a tenel ura ita n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a alia et alia in infinitum p[ro]p[ri]a, et em p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a nulla amplig potest p[ro]p[ri]a, et sic ex laurito
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.

Des ad id. ex quinq[ue] axioma. Iaro uno inf[er]re
 et absurdum, sequit aliud inf[er]re et absurdum,
 inf[er]re a[n] et absurdum. Sed ad extra seu extra
 creat n[on] agere, alia a creat necessitate.
 Des 2. na. Si em Des ad extra agere n[on] p[ro]p[ri]a
 et ex doto virtutis sua conatu op[er]a q[uo]d em
 involuente a p[ro]p[ri]a, us q[uo]d, est q[uo]d actu
 inf[er]re q[uo]d involuente, us et dicit p[ro]p[ri]a. in
 ita q[uo]d p[ro]p[ri]a Des n[on] p[ro]p[ri]a op[er]a actu
 inf[er]re. ad est p[ro]p[ri]a et p[ro]p[ri]a in infinitum
 q[uo]d em et sine inuoluptate p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.

De dicitis collages. Impliare uia p[ro]p[ri]a, na hac p[ro]p[ri]a
 daret et p[ro]p[ri]a et n[on] et, q[uo]d inf[er]re. a p[ro]p[ri]a. A. 2. 44. us.
 et p[ro]p[ri]a ex p[ro]p[ri]a, et n[on] et q[uo]d inf[er]re. Nam et eig
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, ac creat illa p[ro]p[ri]a actu et in
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, q[uo]d inter emimodi creat et Des p[ro]p[ri]a
 mediar[um] coe[n]t[ra]ctio n[on] est q[uo]d plures oragis ac oragis
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, q[uo]d creat illa p[ro]p[ri]a n[on] et
 p[ro]p[ri]a. a. ostenditur, na inter p[ro]p[ri]a et inf[er]re

a infinita ista sed alia et in se ipsa et finita et
 limitata per effectus et causas et dicitur. Sed per effectus
 per manens ens infinitum et limitatum, sicut effectus
 participabilis per manens infinitum et limitatum.
 Quia inter deus et quod participabilem, creaturamque per
 est infinita ista. Quia a seipso. Quia inter ex
 extrema finite ista mediana profertur finita, quod inter
 duo extrema infinita ista per se ad se infinitum,
 sicut in his quin pluribus, mare quod per se non crea
 quicquid ac deus est eius participabilem, de mediana
 creaturam alias et alias in infinitum, magis ac magis
 seipso in se participabilem: quod in seipso creaturam
 in infinitum superior nulla excogitari potest cum participabilem
 et ista finita, qua non potest dici maior ac maior
 sine fine.

Philosophus

utrum de absoluta de se ipsa deus
 infinitum actu quod quod, numerum,
 et qualitatem?

N. 275. Primum. aliquos cum Epicuro suspicari dicitur actu
 magnitudinem infinitam dicitur. Istam istam, qua contra
 istum mundum quicquid est in mensura et infinitum diffusa,
 et plena infinitis aliis mundis omnibus perennibus
 et non venientibus et varia nimirum aromoribus
 distinet, quas in vacuum omnes et infinito volitare
 putabant. Sed perna per se Cartesius, de deo
 mundum mensuram et infinitum est extensum, ad se ipso:
 quia est spatium a nobis conceptum est aliquo modo repleto
 non id est, quod nos quicquid, repleta est inquit: illos
 spatium a nobis conceptum reale est, et a spatium reale
 aliquo repleto quod. Sed per se Cartesius est
 sententia, si enim est id, quod in se quicquid reale est de se
 et a parte se existere, cum non est per se Cartesius
 sufficienter dicitur, si sibi dicitur mensuram magnitudinem.

unita, q̄a gr̄aā X̄i fuit infinita h̄ic ēē gr̄aā h̄ic
 est fuit in f̄mo et potuit in se augeri, s̄ n̄ fuit
 sufficiens ad multiplicandos infinitos n̄v̄s ob unore
 cum verbo seu supposito homo.

Ades ad q̄. Porro arguo visio ē infinita, q̄a
 obitu est infinitu, q̄a et̄m f̄ obitu p̄sequit̄ albu
 et̄m visio erit alba s̄ nigra, quis h̄ic p̄b̄ p̄d̄t̄
 p̄suaderi? Ades ad q̄. na. ad q̄ p̄b̄ ad d̄io,
 versato erit obitu infinitu sed d̄id̄ modo
 finito quid̄, modo infinito nego. res d̄uar. s̄
 visio beatifica n̄ ē infinita p̄p̄us ob implicare
 visione d̄i, oia finit̄ ad infinitu nulla ē p̄p̄t̄
 sed iurata nos visio est finita, negā infinitu q̄
 nam Ades d̄m finit̄ ad infinitu nulla ē p̄p̄t̄
 in linea q̄t̄ra c̄m in linea spiritalis et̄ sp̄n̄ali,
 n̄. s̄ ob̄quo aliter, n̄ ē p̄p̄t̄ arithmetica et
 c̄m p̄t̄u c̄m. geometrica et̄ q̄ quid̄ n̄. alij
 c̄m? Doctore dicunt, inter visione beatifica
 et̄ d̄io n̄ ē quid̄ p̄t̄o reale ē t̄m p̄p̄t̄o
 int̄oalem, sicut̄ em̄ aā causalis alq̄d̄. d̄io fieri
 oia tad̄ ē, q̄ p̄t̄o ē reale p̄p̄t̄o et̄m acquiras
 novu esse int̄oale, ita visio beatifica p̄t̄o
 ē ob̄t̄u finit̄, d̄et̄ aliud ē infinitu ob̄t̄u
 h̄ic d̄ont̄u, in q̄d̄ q̄o ob̄t̄o et̄ d̄io d̄et̄
 d̄io infinitu, in h̄ic sensu d̄io et̄m p̄uatu
 mortale ē infinitu malitia n̄ ext̄be, q̄a p̄
 maḡ et̄ maḡ fieri in infinitu, sed finit̄ q̄a
 p̄fendit̄ d̄io infinitu.

Ades ad q̄. n̄ c̄ d̄uar. d̄ipare, q̄a nulla ē repugnā
 ut̄ audens in d̄io n̄ p̄t̄o ob̄t̄o d̄io receptu
 p̄fereat̄ sp̄n̄ale, it̄ d̄io n̄alē siḡ imp̄t̄
 s̄ et̄m capacitate elevat̄, et̄ repugnās ob̄
 ut̄ audens fit infinitu, int̄oale et̄ infinitu p̄p̄t̄o
 et̄ d̄io fit in d̄io finit̄ susceptu.

N. 270

Dico 10 etiam per absoluta Dei p[ro]p[ri]a[m] infinita
 infinitu[m] actu n[on] magnitudo seu extensio[n]e. O[mn]ia
 ratio dicitur sumpta ex una parte. S. y. h. 3 m. O.
 magnitudo seu g[ra]t[ia] e[st] O[mn]ia q[ui]a p[ro]p[ri]a[m] p[ro]p[ri]a[m], ut quoniam
 dicitur. O[mn]ia, sed p[ro]p[ri]a[m] O[mn]ia q[ui]a e[st] actu ex Dei
 absoluta p[ro]p[ri]a[m] nequit actu esse infinita, q[uo]d O. p. n.
 p[ro]p[ri]a[m] O[mn]ia q[ui]a p[ro]p[ri]a[m] se actu infinita, et
 p[ro]p[ri]a[m] O[mn]ia q[ui]a p[ro]p[ri]a[m] se actu infinita, p[ro]p[ri]a[m]
 quippe debet proportionari p[ro]p[ri]a[m], quia e[st] p[ro]p[ri]a[m], q[uo]d p[ro]p[ri]a[m]
 cum ysa queritis. sed p[ro]p[ri]a[m] O[mn]ia q[ui]a p[ro]p[ri]a[m], aut
 cuiuscunq[ue] attenuata ex 2, absoluta p[ro]p[ri]a[m] nequit
 esse actu infinita, ut in precedentib[us] dicitur q[uo]d O.

O[mn]ia p[ro]p[ri]a[m] dari magnitudo actu infinita p[ro]p[ri]a[m]
 dari e[st] q[uo]d infinita magnitudo actu p[ro]p[ri]a[m], sed dari n[on] p[ro]p[ri]a[m]
 ea absoluta e[st] p[ro]p[ri]a[m] e[st] q[uo]d infinita magnitudo O. y. a.
 sed dari n[on] p[ro]p[ri]a[m] magnitudo p[ro]p[ri]a[m] infinita magnitudo
 p[ro]p[ri]a[m] ut supponit, et n[on] e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]a[m]: quod aliquo
 claudis t[er]m[in]e n[on] in finit[is], infinitu[m] quippe iuxta
 O[mn]ia e[st], q[uo]d nullis claudis t[er]m[in]is, sed p[ro]p[ri]a[m] e[st] q[uo]d infinitu[m]
 in sua magnitudo aliquo claudis t[er]m[in]e q[uo]d O. y. a. dala
 q[uo]d p[ro]p[ri]a[m] p[ro]p[ri]a[m] p[ro]p[ri]a[m], n[on] datur, nec q[ui]a p[ro]p[ri]a[m]
 dicitur figura, q[uo]d in sua magnitudo aliquo claudis
 t[er]m[in]e, nec p[ro]p[ri]a[m], figura q[ui]a t[er]m[in]as p[ro]p[ri]a[m] p[ro]p[ri]a[m]
 magnitudo in qua e[st] p[ro]p[ri]a[m] r[ati]o[n]e v[er]o, t[er]m[in]e p[ro]p[ri]a[m] p[ro]p[ri]a[m]
 figura e[st], qua aliquo datur n[on] O. y. a. q[uo]d t[er]m[in]is

Quoad n[on] p[ro]p[ri]a[m]
 p[ro]p[ri]a[m] multitudine

N. 271

Dico 11 Implicat per absoluta Dei p[ro]p[ri]a[m] infinitu[m] actu,
 O[mn]ia p[ro]p[ri]a[m] p[ro]p[ri]a[m] dari n[on] p[ro]p[ri]a[m] actu infinita, p[ro]p[ri]a[m] utiq[ue]
 dari numeru[m] infinitu[m], quia numeru[m] spectat ad multitudin[em]
 sed implicat dari numeru[m] actu infinitu[m], q[uo]d O. n. p[ro]p[ri]a[m]
 implicat dari numeru[m] cum opposito sua essentia,
 sed numeru[m] infinitu[m] e[st] oppositus sua essentia, q[uo]d n[on] datur

p. 22 de essentia numeri est, et mensuratio, sed quatuor
 infinita non est mensuratio, quod est in generalibus ad non
 finem, sed fit mensuratio mensurata per unum, in essentia ad
 quod infinitum non est transitibile, etiam non est mensurable.
q. 22. de essentia numeri est, quod eius unitas
 habeat inter se aliquid ordinis, per unitas ordinis non
 est infinita, quod est in totum, quia ratio infinita est,
 ubi ius possidet ad unitas ordinis habet prius
 et possidet, ut patet: quod requirit se infinita, hoc
 est per se probat implicare numerum transpensionem
 infinitam, quia si est in infinitum unum, sed in aliquid
 unitas ordinis, quod nec numerus transpensionis potest esse infinitus.
q. 23. Primo implicat absolute per se ad infinitum
 actu, quod est in se, siue eius intentione. Secundo
 in seo quod est in se, sed implicat, quod in se
 intentione quod est in se implicat autem per se
 infinita in proportionem, sed hoc est in se
 infinita intentione quod est in se, ad inter recipientes
 et recipientes debet esse proportio inata dicitur et quae,
 quod recipientes ad modum recipientis recipientes, in se
 patet, quod ista quod est in se, in se intentione
 et actu quod est in se, absolute est finita, nec dicitur
 posse tale quod infinita intentione conservari finitum
 esse in se, ubi dicitur non est in proportionem finitum
 est in se, quod habet actu. nam contra est, est quod
 finitum conservat non recipiat finitum actum recipientes
 in se, dicitur actu finitum, sed implicat quod in se
 intentione recipere aptitudinaliter finitum finitum, quod huius
 est in proportionem, quod est.

De unitate obiecti

Obiecta quae sunt gluce. si melius ostendit in certis generibus
nimirum quae sunt optata. Sed non est infinita. A. 279
cum in deat. Sed est finitum. hoc gluce a re pugnat. Sicut
ostenditur. qd. B.

2o. De q. si aduere maiore et maiore gluce in infinitum
qd. si aduere actu infinita. et ut patet in hunc
curas de q. libere. in q. d. quereret. ut in re mag.
si ageret ex nite. et si ageret ex nite. p. ducet
qd. actu infinita. qd. et in id agt. libere.

3to. finitas non est de specie seu gustu ceteri gluce aut
magnitudinis. potest enim siquidam quere gluce magnitudinis
etiam non quidam finitate. qd. De q. si quidam magnitudinis
sine finitate p. ducere. et alia p. ducere infinita.

4to. quae sunt gluce. si aduere numeri ratio est
mensuratum. et in eternitate non potest dari numerus
in finitum. sed hoc est quae. A. dicit. S. i. p. 9. A. 15 et 16.
ubi dicit. omnia quae in hunc sunt futura. facta esse sentia
in eternitate. qd. qd. in finitum actu si in eternitate ipse.
in actu. nihil mensuratum p. ducere infinitum. sed numerus
est mensuratum. qd. non potest se in finitum et in eternitate.

5to. si daretur igitur actu in finitum in calore p. ducere
calore actu in finitum in ligno p. ducere qd. et. De q. De q.
qd. De q. si ad. qd. p. ducere igitur actu in calore in
finitum. et De q. gluce hora instantibus unum creare a gluce
unum p. ducere ad. qd. cum in hora finitum in
instantibus De q. si in finitum. creare a gluce in
finitas ad. qd. p. ducere.

6to. quae sunt gluce. Intensio quae est intensio gluce.
sed quae sunt in finitum in dicit. qd. B. 2. p. 15. qd.
participat in finitum. et in dicit in finitum. sed quae
participat in finitum. sed dicit in finitum. qd. B. in
qd. si participat in finitum. ut nae. qd. B.

1° Visio beatifica Dei infinita, quae aequalis
 infinitis visionibus, et versatur circa obiectum infinitum
 plures esse divina, quod dicitur infinitum actu et consequenter
 esse partes, non ubi obiectum infinitum, ubi actum visum
 est infinitum, quia dicitur ab obiecto.
 2° est in actu obediens ad eundem praeceptum
 sequendum, quod etiam auctoris infinitum intensum recipiendum.

1° 2° 3° Species ad iudicium. Oportet Deum non adesse huiusmodi infinitum, quod
 effectum actu infinitum deberet producere, sed idem, quod
 est identificata cum essentia Dei infinita, et quia
 debet mundum producere infinitum plures ex aliis partibus et
 huiusmodi, non tam videtur, ut in precedentibus dicitur, quod
 infinitas creaturae sufficit producere.

Species ad 2°. non enim videtur Deo ex se ipso agere, sed
 non potest producere quod actu infinitum, quia actus simpliciter
 ut id sufficiens ostendimus.

Species ad 3°. dicitur. Infinitas non est de essentia sui generis, sed
 quod est magnitudinis mundi, per se penalis explicitum in
 tali genere expressum est. Infinitas non est de essentia
 mundi quod est generalis quodvis reus, ut ab ente
 in se ipso, ab ipsa omni imperabilis non est etc.
 unde quodvis possumus quodvis quod est magnitudo, et
 explicitum non quodvis finitatem, et tamen necesse est, ut
 huiusmodi implicitum fallit quodvis finitatem, quoniam
 implicitum debet quodvis quodvis, ut creatur, et ab ente in
 se ipso et infinitum quodvis.

Species ad 4°. dicitur. In omni numero mensuratum in se ipso,
 huiusmodi in propria mensura cum in alteritate Dei, huiusmodi
 in mensura aliena non est etc. quodvis infinitum a quodvis
 in se ipso si dicitur, quod est omni huiusmodi, idem mundum ostendit
 terminatum et dicitur: in alteritate a existunt in
 mundo ostendit Dei, qui cum sit infinitum, quod est omni quodvis
 a quodvis in mundo sit infinitum, et ut videtur: dicitur